

«...МЯНЕ НЕ ПАДМАНЕШ»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «МС».) Сёння сродкаў у бюджэце не хапае, але мы сумесна з кіраўніцтвам райвыканкама знаходзім выйсце. Замацавалі за кожным прадпрыемствам і арганізацыяй пэўны тэрыторыі. У нас, напрыклад, больш за 150 могілак. Напрыкладні Вялікаднёў ўсе выходзіць на вадзіц чысціню. Я асабіста ўзначальваю штаб, кожны тыдзень збіраю камісію. Самым цяжкім было пазбавіцца ад аварыйных дрэў. Знайшлі добрых альпіністаў, якіх вельмі дапамагалі. Карыстаемся іх паслугамі і сёння, хлопцы робяць немагчымае.

За вуліцамі горада таксама замацаваны прадпрыемствы. На наш міжнародны фестываль «Залатая пчола» прывязваюць прастаўнікі шмат якіх краін. Мы ж павінны трымаць марку!..

Вырашылі праблему з асвятленнем вясковых вуліц. Летась на гэтым мэты было накіравана 477 мільёнаў рублёў. Стаць рэле часу, каб эканоміць электрычнасць. Некаторыя, бывае, наракаюць на тое, што святло рана выключачецца. Я ім кажу: даражэнькі мае, зараз усё каштуе грошай. Вы ж у позні час па дыскатэках не ходзіце... Яны смяюцца і пагаджаюцца са мной. З людзьмі трэба па-добраму размаўляць, працаваць з імі.

Мы разумеем, што бюджэт не гумыя, але калі нешта спраўдзі патрэбна, не маўчым, адстоіваем свае пазіцыі. Вось калі б асвятленне не зрабілі, страцілі б удвая больш. На рэле часу пайшоў мільёны два, а знайшлі ў разы больш. Старасты адсочваюць, каб усё працавала без перабоў. У кожнага ёсць дзёнік з усімі неабходнымі нумарамі. Мне могуць патэлефанаваць і апоўначы... Затое я добра валодаю становашчам, мне ўжо не сплухіш. І сам кожны дзень усім тэлефаную, збіраю інфармацыю.

— А мясцовае насельніцтва дапамагае падтрымліваць парадка? — Зборы з насельніцтва — гэта не выйсце. Калі ў чалавека 2 мільёны пенсіі, што з яго возьмеш? У нас 93 населеныя пункты, дзе колькасць жыхароў складае не больш за 30 чалавек. І ў асноўным адны старыя. Яны ж самі не абкосяць, а іх дзеці — за тысячу кіламетраў, дзесяці ў Расіі, прывязваюць адзін раз на год.

— Чаму ў вас у раёне можна павучыцца? Ёсць што-небудзь наватарскае? — Кожны месяц мы збіраемся разам з калегамі з іншых раёнаў. Калі дзе што наватарскае, адразу бярэм на ўзбраенне. У Круглянскім раёне паглядзелі, як зносяць старыя хаты, сталі таксама прыягваць наш «Камунальнік».

У нас добра наладжана праца цяжкіка «Клопач». Выязджаюць усе: урачы, участковы, поліагаль, ратавальнікі, іншыя спецыялісты. Пра артыстаў таксама не забываемся. Прыехалі, паразмаўлялі, ціск памералі, кіно паказалі, песні паспявалі — і ўсе задаволены. У нас гэты цяжкі ў вёсках чакаюць з нецярпеннем.

— Пяніцы і лайдакі — вечная праблема. Ці шмат у вас такіх жыхароў? —

— Дзесяці 1400... Нехта з іх ездзіць у Расію і тут афіцыйна нідзе не знаходзіцца. Хаця магчыма сядзець у камерыі са сродкаў выхаваных фермерскай гаспадаркай: бярэ гектар зямлі, хочаш дзесяць — саджай бульбу, вырашчвай збожжавыя. І на жыццё хопіць, і ўтрыманцам у грамадства не будзе.

Але ёсць такія, да якіх не дастукацца. Асноўная мэта жыцця — гарэлка, а мы павінны іх лячыць, дзяцей г-даваць. Праводзім вясковыя сходы ў кожным сельсавеце, збіраем людзей, раскажваем, прапануем нешта. Добра, што цяпер ёсць закон супраць утрыманства.

— Я бабулькама кажу: даражэнькі мае, зараз усё каштуе грошай. Вы ж у позні час дома сядзіце, па дыскатэках не ходзіце... Яны смяюцца і пагаджаюцца са мной.

— А ёсць выпадкі, калі нехта пачынае новае жыццё? І наогул, ці можна «беспрацоўнага па перааганні» прымусіць ісці працаваць? — І размаўляем, і кадыруем... Не паверыце, але становіцца прастаўнікім усім на зыдаўрскіх. Дарчы, кадзіроўка — вельмі эфектыўны метад. І гаспадарка тут можа плячы падставіць. Вось у Кісялёва-Будскім сельсавеце ўжо чалавек 40 закардзіравалі. Прыблізна столькі ж у Дамарыцкім. У людзей адразу ў хаце і тэлевізары з'явіліся, і халадзільнікі. Што таць, былі такія і сярод маіх родных. Пілі, толку не было... А за розум узятая, не наглядзецца на іх. Машыны пакупалі, дамы лабудавалі. І ў сем'ях усё добра. Калі чалавек глядзіць у бок гарэлки, ён апошняе прапівае.

Не даюць спакою прапрацюючы і п'яніцам кіраўнікі мясцовых прадпрыемстваў, якія да таго ж з'яўляюцца народнымі абраннікамі і маюць у насельніцтва аўтарытэт. Напрыклад, кіраўнік філіяла «Прыграніччэ» Клімавіцкага камбіната хлебпрадуктаў Ігар Коціцаў, дырэктар гаспадаркі «Эксперыментальная база Раднянскай» Юры Уласіаў і іншыя. Вельмі актыўная дэпутат Людміла Малачова ад Міхалінскай выбарчай акругі. Раней яна ўзначальвала Клімавіцкі філіял кампаніі «Дамачай», а цяпер на пенсіі, вырашае праблемы людзей. Ну і да мяне звяртаецца, калі патрэбна дапамога.

Вялікі магчымасці дае Указ Прэзідэнта аб развіцці п'юднёва-ўсходніх рэгіёнаў. Спадзяёмся, што сюды прыдуць інвестары, прыватны бізнэс. Вельмі добры стымул — будаўніцтва жылля, крадзгты на 20 гадоў пад 1%. І аб'ёмы з'явіцца ў будаўніцтве, і п'юнная зарплата, каб па іншых раёнах не ездзілі. Магчыма, нардыцце атрымаецца дабудова раённы фізкультурна-аэрадрэленчы комплекс, падмурак якога ўжо быў закладзены, але грошай не хапіла. І Дом культуры патрэбні, і кінатэатр. Тады і людзі менш будуць глядзець у бок гарэлки.

Налі ЗІГУЛЯ. zigulya@zvzazda.by

ДЗЕЙНЫЯ АСОБЫ

3 БЕСПРАЦОЎНЫХ У ПРАДПРЫМАЛЬНІКІ, або «Універсітэты» для тых, хто хоча працаваць на сябе

Сёлета ў Віцебскай вобласці ўжо больш за 160 наваспечаных прадпрымальных — былых беспрацоўных — атрымалі дзяржаўнае субсідыю. Кожны — у сярэднім больш за 16,2 мільёна рублёў. Гэтыя грошы, што цікава, вяртаць не трэба. Але і атрымаць іх няпроста.

— Сума субсідыі залежыць ад памеру бюджэту прастаўнічнага мінімуму. З 1 жніўня ён павысіўся, а раней складаў больш за 1,4 мільёна рублёў. Штогод у Прыдзвінскім краі субсідыі (у памеры ад 11 узгаданых бюджэту — у залежнасці ад віду бізнесу. — Аўт.) атрымліваюць каля 280 беспрацоўных. Грошы выдадуць, калі дакажаць, што патрацілі іх з розумам. У прыватнасці, трэба падрыхтаваць і абараніць бізнэс-план, — распавядае карэспандэнт Юрыя МАЦВЕЕВА, намеснік старшын камітэта па працы, занятасці і

сацыяльнай абароне Віцебскага аблвыканкама. Але як чалавеку, далёкаму ад прадпрымальніцтва, напісаць бізнэс-план? Хіба ён самайстойна разбярэцца ў нюансах? Аказалася, гэтану бесплатна навучаць прафесіянальныя эканамісты — за кошт сродкаў упрэжэння па працы і занятасці Віцебскага гарвыканкама. У Віцебскім дзяржаўным тэхналагічным універсіцеце ажыццяўляюць адпаведны праект. І ўпершыню ў рэгіёне там будуць вучыць тых, хто ўжо вядзе бізнэс.

— Мы і раней вучылі беспрацоўных. Першы набор адбыўся гадоў 7-8 таму. Ужо далі пуцьзку ў прадпрымальніцкае жыццё дзясяткам жыхароў Віцебшчыны. А сёлета выйгралі грант інфармацыйна-асветніцкай установы «Новая Еўразія», якая фінансуецца са сродкаў агенцтва ЗША па міжнародным развіцці (USAID)... Нядаўна выдалі пасведчанні аб навучанні першым 12 выпускнікам. Сярод іх — мама траіх дзяцей, якая цяпер аказвае паслугі па афарбоўцы аўто. А швачка перадпенсійнага ўзросту адкрыла сваю майстэрню... Дарчы, вышэйшую адукацыю сярэд нашых былых вучняў маюць усяго чалавекі тры-чатыры. Людзі вучыліся на працягу месяца — мінімум 8 гадзін штодня. Сярод іншага вывучалі, як планаваць бізнэс, нюансы гаспадарчага права, маркетинг. Выкладчыкі распаўядалі і пра бухгалтарскі ўлік, падаткаабкладанне... Так, вучні нашы хваліяваліся. Многія пера-

Варвара АЛЯКСАНДРАВА ўжо бізнэс-лэдзі.

жывалі, што ніколі не разбярыцца ў тым, як правільна напісаць бізнэс-план, зрабіць фінансавую справаздачу. Некаторыя ледзве не плакалі: «Не разумее нічога наогул! Лепш бы і не пачынала!» Я іх супакойвала, што для таго яны і вучацца, каб потым упэўне на маглі весці справы. Ды і нагадвала, што калі абароніць бізнэс-план у нас, а потым на «біржы працы», то атрымаюць добрую субсідыю, — дзеліцца назіранчымі Галіна ЯШУБА, загадчыца кафедры «Эканамічная тэорыя і маркетинг» ВДТУ.

Яна дадала, што ўпершыню ў рэгіёне восенню ў рамках праекта «Новыя тэхналогіі і інструменты навучання бізнэс-адмінстрацыі суб'ектаў малага і сярэдняга бізнесу Віцебскага рэгіёна» за ўніверсітэцкія парты сядуць прадпрымальнікі.

— Мы правялі анкетаванне і зрабілі высновы пра тое, якія веды ў іх не хапае. На што трэба зрабіць акцент, што «падыгнаўчы»... Безумоўна, старанная вучоба пойдзе на карысць, а веды паспрыюць таму, каб у выніку дзелавыя людзі влялі бізнэс больш плённа, — дадала Галіна Арцёмаўна.

Адна з яе былых вучаніц, экс-беспрацоўная Варвара Аляксандрава — цяпер «каравала цырульні» Абалявіцкага бланкіна пасля паспяховага заканчэння Маскоўскай акадэміі працы і сацыяльных адносін вярнула ў родны Віцебск. Работу па спецыяльнасці, а галоўнае, па душы не знай-

шла. Чым бы заняцца — пра гэта доўга думаць не прыйшлося. Кожная жанчына хоча быць прыгожай і стыльнай. І сама Варвара вельмі добра сочыць за сабой... Таму і вырашыла адкрыць студыю-цырульню. Расказала, што без праблем арандавала памяшканне на 1-м паверсе жыллага дома на праспекце Фрунзэ. Раней там знаходзіўся гандлёвы пункт. Назва салона «Беатрычэ» не прыцягнута за вушы. Дзелава я жанчына вельмі любіць італьянскую паззію, у прыватнасці творчасць Дантэ Алігеры. Прэзентацыя студыі трайшла крэатыўна: з удзелам актыўна ў вобразе італьянкі з мінулага...

— Я зарэгістравала прыватнае ўнітарнае прадпрыемства. Усяго тут будзе створана каля 10 працоўных месцаў. Майстры — пераможцы конкурсаў. Кошт паслуг, можна сказаць, дэмакратычны.

Пракопчык @zvzazda.by

У салоне-цырульні «Беатрычэ»

— Яна дадала, што ўпершыню ў рэгіёне восенню ў рамках праекта «Новыя тэхналогіі і інструменты навучання бізнэс-адмінстрацыі суб'ектаў малага і сярэдняга бізнесу Віцебскага рэгіёна» за ўніверсітэцкія парты сядуць прадпрымальнікі.

— Мы правялі анкетаванне і зрабілі высновы пра тое, якія веды ў іх не хапае. На што трэба зрабіць акцент, што «падыгнаўчы»... Безумоўна, старанная вучоба пойдзе на карысць, а веды паспрыюць таму, каб у выніку дзелавыя людзі влялі бізнэс больш плённа, — дадала Галіна Арцёмаўна.

Адна з яе былых вучаніц, экс-беспрацоўная Варвара Аляксандрава — цяпер «каравала цырульні» Абалявіцкага бланкіна пасля паспяховага заканчэння Маскоўскай акадэміі працы і сацыяльных адносін вярнула ў родны Віцебск. Работу па спецыяльнасці, а галоўнае, па душы не знай-

шла. Чым бы заняцца — пра гэта доўга думаць не прыйшлося. Кожная жанчына хоча быць прыгожай і стыльнай. І сама Варвара вельмі добра сочыць за сабой... Таму і вырашыла адкрыць студыю-цырульню. Расказала, што без праблем арандавала памяшканне на 1-м паверсе жыллага дома на праспекце Фрунзэ. Раней там знаходзіўся гандлёвы пункт. Назва салона «Беатрычэ» не прыцягнута за вушы. Дзелава я жанчына вельмі любіць італьянскую паззію, у прыватнасці творчасць Дантэ Алігеры. Прэзентацыя студыі трайшла крэатыўна: з удзелам актыўна ў вобразе італьянкі з мінулага...

— Я зарэгістравала прыватнае ўнітарнае прадпрыемства. Усяго тут будзе створана каля 10 працоўных месцаў. Майстры — пераможцы конкурсаў. Кошт паслуг, можна сказаць, дэмакратычны.

ЗВАРОТАЎ СТАНОВІЦА МЕНШ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «МС».)

Але важна, каб была адпаведная чарговец і людзі ведалі, калі гэта запланавана зрабіць. Таму штогодзавя тытульная спісы правядзена капітальнага рамонтна жыллёвага фонду і дарожнага пакрыцця, газіфікацыі на Гродзеншчыне друкуюцца ў абласной і раённых газетах. Кожны можа азнаёміцца з адпаведнымі звесткамі, а значыць, не трэба тэлефанаваць на «прамую лінію».

— У любым выпадку важна паветамі чалавеку, калі можа быць вырашана ўзятая ім пытанне. А калі яго вырашыць немагчыма, то патлумачыць прычыны. Як правіла, людзі ставяцца да гэтага з разуменнем, — кажа Кацярына Федасенка.

Але ёсць і такія звароты, якія адразу ж бяруцца на кантроль і ў той жа дзень альбо ў найбліжэйшы час вырашаюцца. Калі трэба, то і з выездам на месца адразу ж пасля «прамой лініі», як гэта зрабіла нядаўна намеснік старшын Гродзенскага аблвыканкама Алена АГЕЙ. У выніку былі прыняты канкрэтныя меры, каб палепшыць гандлёвае абслугоўванне жыхароў адной з вуліц абласнога цэнтра.

Дарчы, раней шмат зваротаў у розныя дзяржаўныя інстанцыі датычыліся пытанняў перадачы жылля, якое належыць сельскагаспадарчым арганізацыям, ва ўласнасць мясцовых жыхароў. Аднак сёлета патак скаргаў значна зменшыўся. Верагодна, на гэта паўплывала адпаведная растлумачальная работа ў раёнах вобласці наконнт прымянення заканадаўчых актаў па прававым рэгуляванні жыллёвых адносін. Гэта не значыць, што ўсе ахвотныя могуць стаць уласнікамі жылля, якое будавалася сельскагаспадарчымі ўстановамі. Палажэнні наконнт такога жылля, што прыняты ў гаспадарках, нікто не адмяняў. Але, разам з тым, ужо ёсць, пэўна, сістэма, якая грунтуецца на чачу — не хачу), а на заканадаўчых нормах. Важныя для выканання і тымі, хто жадае стаць уласнікамі дома, і кіраўнікамі, ад якіх залежыць адпаведнае рашэнне.

пракопчык @zvzazda.by

ПРЫПЫНАК АДНОЎЛЕНЫ

«Мы, жыхары мікрараёна Тэхнапрыбор, работнікі ААТ «Ольса», абураны безадказнымі дзеяннямі работнікаў камунальных службаў, якія пасля дэмантажу камерцыйнага павільёна прыпынку грамадскага транспарту «Завод «Ольса» (маршруты № 17, 30, 35) да гэтага часу не ўсталявалі камунальны прыпыначны павільён», — напісалі магіляўчане ў калектыўнай заяве, якую атрымалі нядаўна ў Магілёўскім гарадскім Саўеце. Аналагічныя лісты былі накіраваны ў аблвыканкам і гарвыканкам.

Старшыня гарсавета Сяргея Іваноў дэманстраваў ліст з пакінутымі на ім подпісамі. Дата яго атрымання — 30 ліпеня. Пытанне, па яго словах, было вырашана на працягу тыдня. Гарадское дарожна-маставое прадпрыемства ўжо пакапацілася, каб на вышэйазначаным месцы з'явіліся лаўка, і, як той казаў, «дах» над галавой.

Самая цікавае, што заяўнікі былі не ў курсе навіны. Гэта высветлілася выпадкова — падчас таго, як мы разам з Сяргеем Івановым правяралі, ці задаволены жыхары вырашэннем пытання. У лісце пазначаны толькі адрасы, таму праз даведку старшыня гарсавета ўпадкладне тэлефон адной з падпісантак. Жанчына, якая зняла трукбу, да завода «Ольса» ніякага дачынення не мае, яна пенсіянерка. Прызнаецца, што і карыстаецца яна іншым прыпыначным пунктам. А на тым, які абазначаны ў пісьме, апошні раз наогул была два тыдні таму. Там, кажа яна, аўтобусы вельмі рэдка ходзяць, №17 наогул толькі раніцай

...УГЛЫБ СТАГОДДЗЯЎ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «МС».)

— Такія святы аб'ядноўваюць людзей, спраўды выхоўваюць панучцё патрыятызму, — лічыць Яўген Аляксеевіч.

— А я, напрыклад, слухала, што казалі пра землякоў, і ганарылася імі, — радуецца за «сваіх» Алена Мікалаеўна. — Узгадалі шмат каго: і простага пашталёна, і вадзіцеля «хуткай» дапамогі, і жывёлавода, і настаўніка, і медыка, і былых дарак ды механізатароў, і тых, хто сёння на палях і фермах шчыруе, і наогул усіх добрых, спагадлівых людзей, што жывуць на гэтай зямлі.

Анатоль і Таццяна Заянкоўскія выходзілі траіх родных дзяцей, але далі прытулак аж семьярым прыёмным. Сям'я Дзмітрыя і Кацярыны Халадзінскіх — самая маладая ў Корані, тут гадуецца самы маленькі жыхар вёскі — Уладзіслаў. Іван Іванавіч і Ніна Іосіфаўна Малішэўскія разам ужо 58 гадоў, выхавалі чацвярых дзяцей, маюць пяцёрку унукаў, усё жыццё працавалі ў калгасе «Коранскі». Падарункі атрымалі і тыя, хто зрабіў найбольшы ўнёсак у добраўпарадкаванне населенага пункта. У намінацыі «Найлепшы падворак» перамаглі Любоў і Уладзімір Саўрыцкія. На жаль, гаспадароў мы не засталі дома. Затое пабівалі ў гасцях у іх суседзяў.

Чым багатыя

Сядзіба Таццяны Мароз патанеа ў кветках і зеляніне. Уражваюць аздобленыя рознымі малюнкамі гаспадарчая

пабудова, што выходзіць фасадам на вуліцу, агародка. Тацяна Антонаўна запрашае на «экскурсію» па сваім падворку.

— Вельмі люблю кветкі, іх у мяне і ў доме шмат, калі выйшла на пенсію, занялася іх вырошчваннем. Сама і маюю, сюжэты бяру з розных кніжак, у тым ліку дзіцячых.

Тацяна Антонаўна з задавальненнем паказвае нам свой агарод, сад, пчальнік.

— Як паспяваеце ўсё даглядаць? — здзіўляемся мы з фотакарэспандэнтам.

У адказ яна смяецца: «Раней у нас была значна больша гаспадарка, трымалі з мужам дзвюх кароў, бычка, сем парсюкоў, гусей. Цяпер жа — толькі куры.

На развітанне гаспадыня частуе нас духмяным, толькі што сабраным з сотаў, мёдам.

Па дарозе сустракаем дырэктара мясцовага Дома культуры Ганну Акуліч.

— Нарадзілася я непадалёку, у суседняй вёсцы, але ў Корані працую ўжо 20 гадоў, — распавяла Ганна Адольфаўна. — Першае свята ўскі было якраз у той час, як я ўладкавалася на працу. Сёлета адзначылі 620 гадоў з дня заснавання паселішча. Арганізацыя такіх мерапрыемстваў патрабуе шмат высілкаў, але яны таго вартыя. Падчас свята кожны змог раскрывіць свае таленты, прадэманстраваць людзям вырабы з саломы, лязы, вышыўкі, кошыкі, карціны, выцінанкі. І, бяс-

Тацяна МАРОСКА — спраўдны мастак.

спрэчна, даць урокі майстэрства ўсім ахвотным.

Дадам, пра вёску, яе цікавыя і адораныя людзей здымалася шмат тэлеперадач. Адна з іх — «Падарожжа дыянтанта». На сёленьяе свята звітаў яе вядучы Юры Жыгамонт.

Здаўна павялося на Лагойшчыне ладзіць святы вёска, сяброў, гасцей з усіх, так бы мовіць, вальсей запрацаць.

— Але сама свята — гэта заключныя акорды, вынік таго, што зроблена папярэдне, — кажа Андрэй Свібіовіч. — Кожны месяц мы «адрацоўваем» па адным населеным пункце: праводзім добраўпарадкаванне, глядзім, што трэба змяніць, падправіць, адрамантаваць, пафарбаваць. Такія святы прайшлі ўжо ў Корані і Дамашанях. На чарзе — іншыя населеныя пункты сельсавета.

lavzovkaya@zvzazda.by

...А СМЕЦЦЕ ЧЫЁ?

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «МС».)

Дарчы, уцяміць, што на маёй кухні памерам плячэ квадратыны метраў павінна быць некалькі пакетаў для збору смецця, вельмі складана. А вось, напрыклад, у Бельгі такая праблема вырашаецца кардынальна. Сяброўка, якая там жыве, расказала, што дома ў іх ПЯЦЬ (!!!) рознакаляровых пакетаў для збору рознага смецця. І час ад часу адпаведныя службы кантралююць, ці супадае іх эמעціва з прызначэннем тары. Калі знойдзены, што гаспадары памыліся, на іх накладваецца штраф. Можна, і нам гэты вопыт пераняць? Праўда, давядзецца нека ідэнтыфікаваць прыналежнасць адходаў. Бо кожны другі ска-

жа: «Ё-ма! Смецце — не маё!» А хто нас будзе кантраляваць? А хто штраф спяганяць?..

Тым часам працоўнікі гомельскага «Спецкамутранса» ўжо пачалі збор смецця, вельмі складана, у паштовыя скрыні дамоў у прыватным сектары паперкі з заклікам: давайце збіраць асобна пластык, паперу... Можна, каго і пераанаоуць.

Ну, навучылі ж многіх з нас за 20 гадоў не кідаць абгорты ад цукерак на вуліцах! Можна, яшчэ праз 20 нашых нашчадкі будуць здзіўляцца, што смецце калісьці можна было не сартаваць? Як сёння мы, гамельчане, шчыра здзіўляемся, што ў іншых буіных гарадах Беларусі нехта яшчэ карыстаецца смеццераводам.

astashkevich@zvzazda.by

Ёсць разлікі, якія паказалі: калі выключыць смеццераводы з праектаў дамоў, можна зменшыць кошт іх будаўніцтва. У большасці краін свету такога паняцця, як убудаваны ў жылly будынак «сцёк» адходаў, увогуле не існуе. У Германіі, Ісландыі, скандынаўскіх краінах заканадаўча забаронены смеццераводы ў жылly будынках. У Арабскіх Эміратах існуе практыка будаўніцтва вакуумных смеццераводаў: смецце ўцягваецца ў трубаправод, дзе праходзіць праз драбнення і прасоўкі, а потым па трубах накіроўваецца ў пункт прыёму. Туды пад'язджаюць смеццевыя машыны і вязуць адходы на звалку ці перапрацоўку.

БЫЛА ВАЙНА У МАЛАРЫЦКІМ РАЁНЕ ЗНАЙШЛІ АСТАНКІ 9 ЧАЛАВЕК

Устаноўлена, што гэта салдаты, якія загінулі падчас Вялікай Айчыннай вайны.

Вёсц раскопкі ў Мокранскім сельсавеце вайскоўцам 52-га спецыялізаванага пошчукавага батальёна дапамагалі хлопцы з расійскага пошчукавага атрада «Уралец». Як паведамілі ў Малапрыці райваенкамага, выяўлены таксама фрагменты асабных рэчэй чырвонаармейцаў і партызан, чатыры медальёны, два з якіх, магчыма, уадсца працягаць.

У чэрвені на тэрыторыі Хаціслаўскага сельсавета Маларыцкага раёна знойдзены астаткі 11 чырвонаармейцаў. Перапахаваныны прыйдзе восенню на Кургана Славы на ўскраіне вёскі Хаціслаў з усімі воінікмі ўшанаванымі. Кацяцка прыезд сваёй загінулы байцоў, чые асабістыя даныя ўжо устаноўлены.

Надзея ПАУЛВА. dryla@zvzazda.by

Мясцовае самакіраванне. РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 15 ад 17 лютага 2009 года выдана Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прастаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, рэдакцыя выдавецкага ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда». Дырэктар — галоўны рэдактар КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч. Адказна за выпуск КАРПЕНКА Н.У.

Грамадскі савет: ГЕРАСИМОВІЧ С.М., старшыня Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па рэгіянальнай палітыцы і мясцовым самакіраванні; АСКЕРКА Ю.В., адказны сакратар Савета па ўзаемадзейнасці органаў мясцовага самакіравання пры Саўеце Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь; АЦЬСАЎ А.А., старшыня Віцебскага абласнога Савета дэпутатаў; НАВУМЕНКА А.В., старшыня Нараўлянскага раённага Савета дэпутатаў; СУШАНКА М.Л., старшыня Глушанскага пасякова Савета дэпутатаў Бабруйскага раёна. Выдавец — Рэдакцыя на-выдавецкага ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда» АДРЭС РЕДАКЦЫІ: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.